

NN

Tolkning av brandlagen

Ni har hemställt om statens brandnämnds tolkning huruvida ett närmare preciserat uppdrag för ett försäkringsbolag kan anses förenligt med föreskrifterna i 27 § första stycket, andra punkten brandlagen (1974:80). Som svar härpå får brandnämnden meddela följande.

Det bemyndigande, som regeringen erhållit enligt den nämnda föreskriften i 27 § brandlagen, har utnyttjats till att i 32 § brandstadgan (1962:91, senaste lydelse 1974:80) närmare definiera de former av näringsverksamhet, som omfattas av förbudet. Där anges att "den som enligt 12 § är behörig att förrätta brandsyn må ej

driva handel med brand- eller livräddningsredskap;
eller

vara kommissionär eller agent för annan, som driver sådan handel eller för försäkringsinrättning i vad denna meddelar försäkringar, som hava samband med brand; eller

vara delägare i .....

Föreskrifter i detta avseende tillfördes brandlagstiftningen första gången när de på riksdagens initiativ togs in i 1944 års brandstadga. De avsåg emellertid då endast den verksamhet som berörde handel med brandredskap, däremot ej försäkringsverksamhet. Det var först genom 1962 års lagstiftning som sådan verksamhet också kom att omfattas av förbudet.

Om tillämpningsområdet för 32 § brandstadgan anförde departementschefen att syftet med förbudsbestämmelser av den avsedda arten i främsta rummet var att hindra befattningshavare med myndighetsfunktioner att utnyttja dessa för privat förvärvsverksamhet.

Att tolka innebörden av en föreskrift som den ifrågavarande tillkommer inte statens brandnämnd utan är mera en sak för våra domstolar. Brandnämnden vill emellertid som sin uppfattning framföra att den av Er ifrågasatta konsultverksamheten i och för sig inte behöver strida mot brandlagstiftningens angivna förbud. Nämnden vill emellertid samtidigt fästa Er uppmärksamhet på vad som står i 16 § första stycket stadgan (1965:602, senaste lydelse 1974:1017) om vissa tjänstemän hos kommuner m fl, nämligen att "Tjänsteman må ej inneha anställning eller uppdrag eller utöva verksamhet som kan rubba förtroendet till hans eller annan tjänstemans opartiskhet i tjänsteutövningar eller skada myndighetens anseende".

Som synes är denna föreskrift avsevärt strängare än motsvarande förbud i brandlagstiftningen. Brandnämnden kan inte heller i detta fall göra någon auktoritativ tolkning av stadgans innebörd men ifrågasätter starkt om inte sådan konsultverksamhet, som Ni skisserat, faller inom det av tjänstemannastadgan förbjudna området. Enligt tredje stycket i samma paragraf är emellertid den myndighet som tillsätter tjänst skyldig att på begäran av tjänsteman lämna skriftligt besked huruvida viss bisyssla enligt myndighetens bedömande är förenlig med de angivna förbudsbestämmelserna. Ni torde därför kunna få sådant besked från brandstyrelsen.

STATENS BRANDNÄMND

Sven Hultqvist

H Andréasson